

336.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 20 maja 1926 r.

w sprawie wykluczenia od prawa do świadczeń zabezpieczeniowych osób zabezpieczonych na wypadek bezrobocia, pozostających bez pracy na skutek choroby, inwalidztwa, strajku lub też przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują wydalenie z pracy.

Na mocy art. 4 i 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) i art. 17 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Nie mają prawa do pobierania zasiłków z funduszu bezrobocia bezrobotni chorzy w ciągu całego czasu pobierania zasiłków z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, zaś bezrobotni chorzy, nie pobierający tych zasiłków i ci, którzy wyczerpali zasiłki z tego tytułu, wykluczeni są od prawa do zasiłków z funduszu bezrobocia tylko wówczas, gdy z powodu choroby nie mogą przyjąć ofiarowanej im właściwej pracy.

Niemożliwość zgłoszenia się bezrobotnego do kontroli stałej (§ 17 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 maja 1926 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych—Dz. U. R. P. № 45, poz. 278) powinna być stwierdzona zaświadczeniem lekarza, a w wypadkach wątpliwych lub w razie przedłużającej się choroby powinna być sprawdzona w drodze badania lekarskiego, zarządzanego przez państwowy urząd pośrednictwa pracy.

§ 2. Jeżeli zabezpieczeni nie mogli z powodu choroby dokonać zgłoszenia o zasiłek, lub po dokonaniu go utracili prawo do zasiłku pragną jednak po wyzdrowieniu korzystać z zasiłków, winni po zgłoszeniu złożyć w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy, prócz wymaganych z reguły dowodów, świadectwo lekarskie, względnie piśmienne zaświadczenie rządcy lub właściciela domu, stwierdzające daty zachorowania i wyzdrowienia bezrobotnego. W razie wątpliwości, czy zgłaszający się po chorobie bezrobotny jest zdolny do pracy, zarząd obwodowy winien zarządzić lekarskie badanie bezrobotnego.

§ 3. Zgłoszenie z dowodami, wymienionymi w § poprzednim, winno być dokonane przez bezrobotnych:

1) których stosunek najmu pracy został rozwiązany po rozpoczęciu choroby, — w ciągu miesiąca od daty wyzdrowienia,

2) którzy zachorowali w czasie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i przed zachorowaniem nie zgłosili swego prawa do zasiłku,—w ciągu miesiąca od dnia rozwiązania stosunku najmu pracy po odliczeniu czasu choroby.

Bezrobotnym, którzy zachorowali po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania go, dalsze zasiłki są wypłacane bez 10-dniowego okresu wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 4. Prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia tracą zabezpieczeni na cały czas trwania niezdolności do pracy (inwalidztwa).

Prawo do zasiłków przywraca się bezrobotnym inwalidom:

1) gdy odzyskają zdolność umożliwiającą im wykonywanie pracy zaofiarowanej w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy. Stopień zdolności do pracy winien być stwierdzony przez zakład przymusowego ubezpieczenia od wypadków lub inny zakład ubezpieczeń społecznych, a w razie niepodlegania obowiązkowi ubezpieczenia, przez lekarza powiatowego lub inspektora pracy, — względnie

2) gdy inwalida zgłasza w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy nowy wypadek bezrobocia, niespowodowanego stanem inwalidztwa lub jakkolwiek inną przyczyną, która na mocy art. 4 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia pozbawia prawa do zasiłków.

Zarządowi obwodowemu funduszu bezrobocia przysługuje prawo nieprzyznania zasiłku lub zawieszenia pobierania ich w stosunku do pozbawionych pracy inwalidów w razie udowodnienia przez państwowy urząd pośrednictwa pracy, że dany inwalida nie jest zdolny do stałej pracy.

§ 5. W wypadku, gdy pozbawieni pracy inwalidzi, odzyskawszy częściową zdolność do pracy, pragną wykorzystać uprawnienia przewidziane w ust. 2 § 4 niniejszego rozporządzenia, winni przy zgłoszeniu się do państwowego urzędu pośrednictwa pracy złożyć, prócz dowodów wymaganych z reguły, rezolucję zakładu ubezpieczeniowego w sprawie przyznania lub odmowy renty lub, w braku takiej rezolucji świadectwo lekarskie, które winno zawierać:

- a) określenie stopnia zdolności do pracy,
- b) datę, od której zabezpieczony jest inwalida, oraz
- c) datę, od której stał się częściowo zdolnym do pracy.

§ 6. Zgłoszenie się do państwowego urzędu pośrednictwa pracy o zasiłek winno być dokonane przez inwalidę:

1) którego stosunek najmu pracy został rozwiązany po wypadku inwalidztwa — w ciągu miesiąca od daty wydania rezolucji zakładu ubezpieczeniowego względnie zaświadczenia lekarskiego;

2) który stał się inwalidą w okresie pierwszego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku najmu pracy i uprzednio nie zgłosił swego prawa do zasiłku w ciągu miesiąca od daty wydania rzeczony rezolucji lub świadectwa lekarskiego po odliczeniu czasu pomiędzy dniem rozwiązania stosunku najmu pracy a dniem powstania inwalidztwa.

Bezrobotnemu, który stał się inwalidą po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania zasiłków,

dalsze zasiłki winny być wypłacane bez okresu 10-dniowego wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 7. Zabezpieczeni, pozostający bez pracy na skutek strajku tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia na cały czas trwania strajku w zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni.

Prawo do korzystania z zasiłków funduszu bezrobocia przywraca się tej kategorii osób z chwilą zlikwidowania strajku, jeśli nadal pozostają bez pracy. Nie będzie uważane za strajk w rozumieniu niniejszego rozporządzenia zaprzestanie pracy, co do którego właściwy inspektor pracy stwierdzi, że wywołane zostało wyraźnie nieprawnymi działaniami lub zarządzeniami ze strony przedsiębiorcy.

§ 8. Zabezpieczeni, których stosunek najmu pracy został rozwiązany na skutek tego rodzaju przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują natychmiastowe wydalenie z pracy, tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia, aż do czasu zgłoszenia przez zabezpieczonego nowego wypadku utraty pracy, co do którego ustawa o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia nie zawiera zastrzeżeń ograniczających prawa do wzmiankowanych zasiłków.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 marca 1925 r. w sprawie wykluczenia od prawa do świadczeń zabezpieczeniowych osób zabezpieczonych na wypadek bezrobocia, pozostających bez pracy na skutek choroby, inwalidztwa, strajku lub też przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują wydalenie z pracy. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 266).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*
